

P. 1094

Prometna pisarna, Bel. voj. zbirnica

LETO I.

STEK 6.

BELOKRANJSKI PLAMEN

19

44

TE DNIK
BELOKRANJSKEGA VOJNEGA
PODROČJA
IZDEJA

PROSTORNI ODSEK

"BLOK RANJSKI PLAMEN"

List belokranjskega vojnega področja

Ljeto. Položaj, dne 19. avgusta 1944.

Štev. 6.

Izdaja: Propagandni odsek.

Mojemu narodu.

Narodi boje bijejo krvavo,
oblastno zemljo z mečem si delijo;
narodom z jeklom pišejo kostave,
ki v sužnih sronah žalostno medlijo;
krvavi lator si vijó krog glave,
nabodljen z jorom vdov in podrtijó;
brat z bratovo krvjo si riše dela,
da slava njih na veke bi živela!

En ti moj rodčijer sodijo usóde
narodov se, tam glas se tvoj ne guje;
trobojna tvoja kđaj zastáva bode
vihrala tam, kjer bojni bog kraljuje?
Kđaj ti ponosno vodil boš naróde,
kđaj pride doba, da slovan kraljuje?
Oj tino, že ti zdaj je sreča kriva,
slovana slava čaka nevenljiva!

Po svetu koder se okó ozira,
razsaja maščevanje, srd, krivica;
mogočni brata si obsega šatira,
trni gloveštva večja polovica.
Sovraštva svet je poln in poln prepira,
v temó zavita sveta je resnica:
kdo v bran se stavi bode sili jezni,
kdo luč prinesel bratovske ljubezni?

Li rod moj, mili roditi hudobi je,
sovráštva razdejal boš carstvo kletó.
Komú pač v prsih blažje srce bje,
komu za bratov srečo bolj je vnato?
Li boš pomiril smrtne razprtije,
prinesel ljudstvom bratoljublje sveto;
tvoj bode venec zmage nekrvave:
Napréj moj rod - "Napréj zastáva Slave!"

(Josip Stritar)

Moja pot na Koroško!

Moja mati je bila rodom Korošica. Večkrat mi je priro vedovala o lepoti Koroške, katero sedaj že več let oskrunku je okupatorjeva noga. Toda nisem dočakala, da bi šla svobodno dno, brez skrbi tja na letovanje.

Dogodki zadnjih let so se kaj hitro vrstili. Vojno stanje v Jugoslaviji, kapitulacija Jugoslavije in vstop v partizane. Imeli smo borbe po vsej slovenski zemlji okupirani od Italjanov. Amalu pa smo krenili, cela II. Štajerska grupa na Gorenjsko. Morali smo priti preko Koroške na Štajersko, na Pohorje.

Z dobrim vodstvom našega komandanta Staneta, (sedanje ga komandanta Slovenije generalmajorja Staneta) ni bila nobena pot prenaporna, noben juriš nezmagljiv, in vsaka borba je dobro izpadla. Včasih smo padli iz ene zasede v drugo, marsikaterikrat smo nadan padli v zasedo po trikrat. Tam so bili takrat še številni SS - oddelki, kateri so bili znani kot odlični vojaki. Toda mi smo prišli še krepkeje za ruško, ter ni smo omagali pri nobenem jurišu. Zavedali smo se, da so te naše borbe velikega pomena za Gorenjsko, hoteli smo dvigniti moralo pri ljudeh. Z velikimi bojami in usrehi smo se prebili preko Gorenjske na Koroško.

K o r o š k a ! Nisem gutila težkega nahrptnika, ne torbice za municijo, ne moje zveste spremljevalke ruške. Ob gube tek sem imela kot da imam peroti. Najraje bi zletela med vse brate Korošce, med svoje sestre in jim ronesla dokaz v obliki rdeče zvezde, katera se je odražala na moji kani, da gre rešitelj, in da se bliža tudi njim končno po dolgem trpljenju dan zlote svobode. Premotil me je glas tovariša komandirja, da bomo nadaljevali pot. Krenili smo po hribu navzdol. Prišli smo do vasi, kjer smo dobili toliko kruha in mleka, da smo se do silega najedli. Veselje je vladalo v vasi, bili smo dokaz, da ni so zaman čakali dolga leta, in da bože mo skupno z njimi prepoditi sovražnika iz vse slovenske zemlje. Mi smo se tu dolgo zadrževali, kajti naša pot je bila še dolga, morali smo kreniti na Štajersko. Tudi tam smo hoteli ljudstvo predriniti iz spanja, in jim dokazati da smo res: "Osvobodilna vojska" (Lajdi, Kom. m. Stari trg/ch Kolpi)

0

P o d p i r a j m o k d e ž i k r i ž S l o v e n i j e

Prvi partizani

Leta 1941 so prišli v našo vas prvi partizani. Bili smo se jih, ker smo mislili, da so četniki. Ko pa smo videli, da postopajo z nami lepo, se je naš strah razhljil. Sklicali so vse prebivalstvo skupaj; imeli smo sestanek. Tle takrat nam je bilo jasno kdo so takozvani četniki, to so bili naši partizani, o katerih so Italjani tako v strahu govorili, a kateri so bili naša zaščita pred okupatorji. Za kogar je bilo nevarno, da ga bodo zaprli se je umaknil k njim v gozd. Zeleni gozd je bil, naše zlato zatočišče. Koliko smo se organizirali v kratkem času, da smo kar nas je bilo mlajših, nabirali vsak večer hrano po vasi in jim jo pošiljali. Pomagali smo v splošnem z vsem kar smo mogli. Kadar je šel okupator proti vasi, da bi jo izropal in odnel naše stvari, v internacijo so nas opozorili, da smo se kar nas je bilo doma umaknili v gozd. Ko smo videli njihovo delo, jih je odšlo veliko k njim v gozd in naše jedinice so se večale.

Danes imamo že divizije in korpuse. Okupatorja gonimo z naše okupirane zemlje, in bomo kmalu zadihali svobodno vsaka setev ima svojo žetev. (Morina, Kom.m. Stari trg)

Zima v partizanih.

Bila je jesen ko smo se že veselili snega in se razgovarjali kaj bomo delali v prostem času nozi. Dnevi so bili vsak dan hladnejši in končno je zapadel sneg. Veseli smo vršili vsak svojo službo. Hodili smo na stražo in patrole, žagali smo drva. Zvečer pa smo se kerali in spili, tako da je bil kar lep kratek čas. Včasih smo šli v gozd za dezertirji. Vstajanje je bilo zgodaj. Težko je bilo stati, toda zavedali smo se, da moramo prijeti oskranjevalce naših gozdov, kateri so bili naše prvo zatočišče in rdeči rvi dom. Obkoljevali smo posamezne predele gozda, toda hajta nam včasih ni uspela. Čeprav zbiti in mokri smo peli, da se je naša pesem razlegala daleč po hrvaški, ko smo korakali proti domu. (Peterček, Kom.m. Stari trg/ob Kolpi)

o o o o o o o o o o o o o o o o

Bolničarka Albinca I

Kdo nepozna naše albince? To ti je bolničarka! Stara partizanka, katera je znana po vseh prvih brigadah v Slove-
niji. Posebno borob Tomšičeve brigade so si je ohranili v
lepem spominu. Nisi imel v Tomšičevi brigadi Arabrejše bor-
ke in tako vestne bolničarke, kot je bila naša mala Albin-
ca. V vsaki borbi se je izkazala, kot borka ali kot bolničar-
ka. Rešila je marsi katerega tovariša ranjenega iz položaja,
obvezovala jih je, pa četudi v najhujšem ogroženju, ona ni
videla zaprek.

Bila je večkrat lažje ranjena. Toda to so bile za njo
le praske za katere se ni zmenila. Usoda pa ji ni bila mila.
Ko smo napadali postojanko Turjak ob razpadu Italije je
bila težko ranjena. Od nog do glave je bila v rovojih, imela
je 36 ran. Ležala je skoro deset dni v nezavesti. Toda bila
je star borec, zavedala se je zakaj se je borila, in njena
trdna volja, da mora živeti ter zavest da ni končano nje-
no delo ji je pripomoglo, da je šlo njeno zdravljenje na-
boljše. Vsak je bil njenih vrstic v brigadi: »Kmalu bom zopet
med vami!« Njene besede se pa niso uresničile. Ko je ko-
likor toliko ozdravela je prevzela odgovorno mesto šefin-
je enega oddelka v bolnici. Ko je prišla med ranjence si vi-
del lep prizor tovarištva. Vse je bilo okoli nje. Čeprav mla-
da deklica, pa se ti je nudil pogled, kot da bi mati hodila
med deč. Previjala je povečini vse ranjence. Ta mala posta-
va je dvigala sama vse ranjence in jih obvezovala. Toda to
je bilo prenaporno zanjo, kajti, po tolikih mesecih borbe,
in njene komaj zaceljene rane, ji niso tega dopuščale.

Morala je iti na okrevanje. Težka je bila njena loči-
tev od rodne zemlje in njenih starih tovarišev, in borcev
in tovarišic bork. Toda od tega njenega koraka je bilo odvi-
sno njeno zdravljenje. Morala je iti na operacijo, kajti v glavi
je imela še drobec od mine in se ji je vedno gnojilo.

Želim ji skorajenje ozdravljenje in upam, da bo kmalu
zopet med nami. (Vaidi, Kom. m. Stari trg/ob Kolpi.

— — — o o o o o o o o o — — —

Vsi v borbo proti okupatorju
za dokončno zmago!

Smrt okupatorju in njihovim hlapcem !!!

K o m a n d a n t S t a n e .

Brigade s hrkov so se vsule kakor plaz,
poslušni njihov borak nikjer več ne zaostane.
Za naš pravični boj, sovražniku v poraz
je borce dala vsaka naša vas,
na želju vseh pa vboj bi ti tovariš Stane.

Je že našilnik na telesu našem stal,
globoko nade vse bile so zakorane.
Tedad je pravi čas junak med nami vstal
in naši vojski komandant postal.
Pognal v naskok se prvi je tovariš Stane.

Slovenske vojske on je glavni komandant,
z njim rojdeno v pohod od vseh mej do Ljubljane.
Ves narod mu sledi, on vojski je vodnik,
a vojska domovini je branik.
Od zmag do zmag povede nas tovariš Stane.
(Jvetko Zagorski)

- 0 0 0 -

V n o v o s v o b o d n o , d e m o k r a t i č n o
i n f e d e r a t i v n o J u g o s l a v i j o !

One 11. aprila 1941 se je zgodilo kolo one Jugoslavije, v kateri se je ob njenem rojstvu toliko nelo o demokraciji vseh Jugoslovancev. To je bilo v letu 1918. Ta demokracija pa je kmalu utonila v pozabo. V začetku te Jugoslavije so bile dovoljene vse stranke. Kar na lenem na je bila stranka komunistične Partije Jugoslavije najstrožje zabranjena. Če se je kje le gugal beseda komunist ali komunizem je bilo orožništvo takoj mobilizirano in iskalo namišljeni strah. Zakaj? Zato, ker se je že takrat ta klika začela obračati k fašizmu. Jugoslavija, oziroma vodilna klika te Jugoslavije ni hotela (pa čeprav si je to želel ves narod) priznati Sovjetske Zveze, dočim je s fašističnimi državami sklenjala pogodbe in sporazume. Vsakih par mesecev je bila nova vlada,

vsak mesec večji davki. Ko si je enkrat prva vlada narodni žepi z žulji delavcev in kmetov, je prišla druga. Vsaka pa je bila bolj diktatorska od prve, in vsaka bolj naklonjena fašizmu in njegovim načelom. Zakaj? Zato, ker fašizem ni nič drugega kot teror in iskoriščanje močnejšega nad slabejšim. Videla je, da se je narod začel prebujati, vedela je, da ga drugače ne bo mogla ukrotiti kot s silo, to pa bi bilo najlažje, če bi uvedla fašistični sistem. Prva diktatura se je začela leta 1929. Kako so si ti gospodje zamišljali uvesti diktaturo in fašizem se najbolje potrjuje leta 1935 pod Jevtičem in leta 1939 pod Stojadinovičem. Vse stranke so bile zabranjene. Dovoljena je bila samo ena orožniška stranka, čeprav smo kot pesek v oči. Le volitve so se vršile v senki bajonetov, kundakov in krogel. Narod se ni mogel vzdržati ob pogledu na vse krivice, katere so se dogajale, zato je dal duška svojemu gnevu z vsklikanjem po vseh mestih in vaseh: "Stalinu in Sovjetski Zvezi!" Orožništvo pa je narod pretepalo in na njega tudi streljalo. Kako vse drugače se so pa vršile narodne volitve v našem osvobojenem ozemlju. Narod je nekako svečano prihajal na volišče kjer si je po svoji vesti in prepričanju izvolil onega, za katerega si je mislil, da bo najboljši služil svojemu narodu. In prvič v naši zgodovini so volile z isto pravico tudi naše žene in dekleta. In zvoljen je bil res samo oni, kateremu je zaupalo največ volilcev. V bivši Jugoslaviji je pa bila izvoljena vedno ona stranka, katere je bila na vladi. Volili so na vse dne tudi mrtvi.

Vlada Jevtkovič - Markovič je podpisala s Hitlerjem (krvnikom slovenskih narodov) sporazum, s katerim bi bil Jugoslovanski narod na milost in nemilost fašistični Nemčiji kot suženj za Hitlerjevske Nemčije in njeno vojno mašino. Narod se je prebudil. Medil je padeo vlado, sledila je vojna in konec one klike, katere je v najtežjih časih za pustila svoj narod in zbežala v inozemstvo. A še iz inozemstva je mislila varati narod, kateri je bil že tolikokrat prevaran. Ko sta začela naš vodja tovariš Tito in Komunistična Partija Jugoslavije (ki se jo je ta klika tako bala) organizirati boj proti okupatorju in združila v borbo vse politične struje in vse narode Jugoslavije v enotno Osvobodilno Fronto, so se gospodje v "emigraciji" izmislili in in organizirali v domovini četniško bando z namišljenim

herojem Dražo Mihajlovičem na čelu gaš, da se bori za osvo-
boditev izpod okupatorjevega jarma. Nes se je Mihajlovič
bnil in se še danes bni, a ne proti okupatorju ampak v
službi okupatorja proti lastnemu narodu, kakor vsi izdajal-
ci od Bediča, Pavliča in mnika dalje. Narod jih je razkin-
kal in nebo klonil. Naša hrabra NOV vsak dan močnejše bje
hitlerjevske bande in naše izdajalce, ki se nahajajo na na-
ši zemlji. Pobija vse one kateri so se prodali v službo kr-
vniku slovenskega in slovankega naroda. Ti ljudje so sami
sebe obsodili na smrt. Mislili so z pomočjo nemške zveri u-
ničiti lasten narod, hodo pa skupno s svojim podlim pokrovi-
teljem uniženi sami. Oni pa ki so bili od teh izdajalcev, ka-
teri so se prodali za fašistične srebrnike zapeljani naj-
smeredajo še v zadnjem trenutku svoje zahrle in porravi-
jo svoje napake in krivice, katere so s svojim nočetjem na-
pravili svojemu narodu. Zdaj je še čas, da se prijavijo naj-
bližji komandi NOV. Stem bodo še zadnji čas onrali s sebe
sramoto. Mi podletjšega in sramotnejšega kot se udinjati v
službo krvnika, katerega načelo je iztrebiti njegov narod.
o tem, da je v službi tege krvnika mu ne pomaga moriti samo
lasten narod ampak pomaga moriti samega sebe. Obleden naj-
si nemisli, da ko bo enkrat vojna končana, da bo vse pozab-
ljeno. Ne. Koka pravice bo poiskala vsakega zločinca in ga
predala roki pravice. In njegov lasten narod ga bo obsodil
kot podlega zločinca in izdajalca svojega naroda.

Železen obroč se vedno bolj in bolj zožuje okrog Nemčije.
Mi vež daleč čas ko bo nacistična zver pobita v lastnem br-
logu in njim pa bo unižen ves mrčes in izdajalski priveski.

Tri leta je vzdržal naš narod proti okupatorju in
in vsem svojim izdajalcem v službi fašizma. Vzdržal bo do
konca, kateri je vsak dan bližji. Z njim se pa približuje
čas, ko bodo vsi izdajalci morali polagati račune pred las-
tnim narodom za svoje zločine, ki so jih zakrivali proti
svojemu lastnemu narodu.

smrt okupatorju — smrt izdajalcem!

(Slavko)

..... 000

Vse za bomo, vsi v NOVI Vse za NOVI Do zmage!

Z d r a v i c a.

pet brate so rodile,
prijačli, vince nam sladko,
ki nam oživlja žile,
srečo razjasni in okó;
ki utopi
vse skrbi,
v potrtih prah up budi.

Komú najpred veselo
zdravico, bratje, č'mo zapet?
Bog nam našo deželo,
Bog živi vas slovenski svet,
brate vse,
kar nas je
sinov sloveče matere!

V sovražnike 'z oblákov
rodú naj naš'ga trešči grom!
Prost ko je bil očákov
naprej naj bo Slovencev dom!
Naj zdrobé
njih roké
si spono, kjer jim še težé!

Edinost, sreča, sprava
k nam najaj naj se vrnejo!
Otrok kar ima slava,
vsi naj si v roké sežejo,
da oblást
in ž njo čast,
obilnost bodo naša last! -

Bog živi vse, Slované,
prelene, zlahkne rožice!
ki take je mladérke,
ko naše je krvi deklé!
Naj sinov
zarod nov
iz vas bo strah sovražnikov!

Mladénči, zdaj se pije
zdravica vaša, vi naš up!
Ljubézni domačije
nohen naj vam ne umarti strun!
ker po nas
bode vas
jo srčno branit klical čas. -

Živé naj vsi naródi,
ki hrepené dočakat' dan,
da, koder solnce hodi,
premir iz sveta bo pregnán!
Da roják
prost ho vsak,
ne vrag, le sosed bo meják!

Nazadnje še, prijačliji,
kčárce zase vzdignimo,
ki smo zato se zbrat'li,
ki dobro v srcu mi čimoi!
Dokaj dni
naj živi
Bog, kar nas dobréh je ljudi!

(France Prešeren)

Tovariši! Od 1.9. - 1.11. 1944 bo drugo tekmovanje!
Zato tovariši napnimo vse sile in moči in se potrudimo,
da pokažemo, da imamo res voljo v delu za svobodo domovine.

Borba z Italijani in belimi v okolici Sela - Šumberka

Bilo je mrazlega zimskega dne meseca januarja 1943, ko smo vodili velike in težke borbe z našimi sovražniki. Naša brigada je bila v težkem položaju, bitji smo morali vedno pripravljeni na borbo, tako je bilo tudi pri Sela - Šumberku. Tu se ustavimo, da prenočimo in se malo odpočijemo, ali časa ni bilo. Januarsko solnce je ravno kar posijalo izza gričev, ko je nenadno zasopotalo, z hriba nad hišo v kateri se je nahajal naš vod; bili so beli, bilo jih je okrog 300. Kas je bilo 20. Drugi tovariši so bili po drugih hišah. Skočimo iz hiše in zagledamo celo vrsto belogardistov, kakih 150 m nad nami. V sula se je toča krogel na nas, ali mi smo izgubili glave, k komanda pade. Ohkoli, ali bilo jih je preveč, da bi jih mogli obkoliti, toda vkljub temu smo jim zadali občutne udarce z našim obkoljevanjem, imeli so pet mrtvih, katere so pustili na begu in smo jih mi dohili v roke, bilo je tudi več ranjenih, katere pa so odveli z seboj. Mi smo jih podili prav v postojanko, Sela - Šumberk in smo se vrnili nazaj brez vsa nič izgub.

Toda takoj ko smo se vrnili nazaj smo se morali spro prijeti s približno tisoč Italijani, ki so nam hoteli priti za hrbet, toda tudi to smo jim s svojim spretnim manevriranjem preprečili. Italijani videč, da nam niso kos v našem manevriranju so iz svojih postojank v smeri nas odprli ogenj iz topov. Mi takrat še nismo imeli topov, tudi bacači so bili redki, toda vkljub temu smo se vedno hrabro borili. Večkrat je mala skupinica partizanov pognala v beg tudi do tisoč Italijanov in njih privezkov: "Belo - gardistov."

Tisti dan sem bil pozvan v štab naše brigade (Čankarjeve), da nesem neka poročila v štab Tomšičeve brigade, katera je bila v neki vasi. Italijani so bili od treh strani, le ena stran je bila prosta, tam pa je bila čistina. Štab brigade je bil skoraj obkolejen. Premišljam, kako naj pridem v vaso, da izvršim svojo nalogo, katero sem dobil od tovarišja komandanta Dragana. Nekel sem sam pri sebi: pogum in malo do bre volje pa bo. In res zaletel sem se pod ognjem italjanskih strojnic, pušk in bacačev, stekel proti vasi in kragno prinesel poročilo v štab brigade.

Se nisem dobro stopil v hišo, kjer se je nahajal štab

je že priletela iz bližnjega lriha mina iz težkega bacača na hišo, vendar na ni bilo nobene žrtve v štabu Iovičeve brigade.

Ko je komandant prejel poročilo se je vsa naša vojska pomaknila na boljše položaje, udarila od vseh strani na sovražnika, ga pognala v beg in borba je bila kmalu završena z našim uspehom.

Zivela naša NOV, ki je iz dneva v dan močnejša in borbenejša. Zivel naš vrhovni komandant tovariš TITO!

(stanko, telefonist Kom.m. Stari trg.)

B e l o k r a j i n a !

Belokrajina ti si hiser, ti si naša,
zato sovrag po tebi vedno vpraša.
dostopa pa do tebe njeru ni,
pa, ako ravno si tako želi.

Ker pa Hitler vedno to želi,
da Belokrajino v prah zdrebi,
Hitler nima pravega razuma,
partizani o Belokrajini, vodijo računa.

Ko ofenzivo v njo si zaželi
pravih borcev v Belokrajini še ni,
ko pohod iz Ozlja on naravi,
partizani v Metliki so že pravi.

Ko proti Metliki on forika
ljudstvo v strahu se pred njim umika
ker pozrajo dobro vsi švabe,
da bo jave roparske barabe.

Naša vojska se na švahov ne boji
se na juriš proti njim spusti,
švabo pravi: "kaj bo to?
dobrega za nas ne bo!"

Lačni švabi so na to zbežali
in med potjo v pljački dobro se skazali,
končam zdaj mojo jaz pisavo:

"V sramoto švahom - partizanom v slavo!"

(stanko, telefonist Kom.m. Stari trg.)

razpis drugega tekmovanja edinice NOV in PO Slovenije.

Glavni štab NOV in PO Slovenije razpisuje vspešno z "Tekmovanjem zmage", ki ga razpisuje Izvršni odbor Čavob dilne Fronte vojaško tekmovanje, ki bo trajalo od 1. sept. 1. novembra 1944.

Tovariši podvojimo svoje moči in voljo, izboljšamo svojo edinicu od drugih. Gleda naj vsaka edinica, da bo presegala druge edince v vseh panogah vojaškega življenja. Gledata mora vsaka edinica, da bo imela vedno isto orožje, da bo prva v disciplini, in da bo ena izmed najboljših vestnih v vršenju svoje službe. Gledati morajo vse čete, da neho nobena zaostajala za drugo.

Komandirji čet, vodniki in desetniki naj gledajo, da bo do imeli čim več vojaških ur: teoretičnih, kakor tudi praktičnih. Čete je treba vežbati v orožju in v redovnih vajah. Mora se jih podučavati v vršenju službe: patrole, straža, dežurstvo itd.

Političarji čet in politdelegati naj zopet razijo, da vsak prosti čas izkoristijo pa naj si bo doma bližor vojakov (saj vseh itak nikoli ni) in naj držijo politične ure: seznanjati je treba vedno in vedno novince, kateri vedno prihajajo preko komand mest, o smislu današnje borbe. Treba jih je seznanjati o svetovnih dogodkih kakor na vojnem tako na političnem polju.

Zavedajmo se tovariši, da gre naša borba h koncu. Sovražnik se unika na vseh frontah in je že v razpadanju, konec je takorekoč že na vidiku.

Izdržali smo v najtežjih letih in časih od 1941 do 1943 zato moramo sedaj tembolj, ker je sedaj toliko lažje in so z nami naši veliki zavezniki Anglija — Sovjetska Zveza — Amerika.

Zato tovariši teknujmo med seboj, kdo in katera komanda mesta ali četa partizanske straže bo boljša in vestnejša v vršenju svoje dolžnosti. Pokažimo stem našim tovarišem komandantom, političarjem in našim velikim zaveznikom, da se zavedamo zakaj se borimo, in da smo vredni one svobode, za katero je dalo že toliko naših najboljših tovarišev in borcev svoja mlada življenja.

Izraj na delo tovariši.

Smrt fašizmu — Svoboda narodu!

Naša četa v boj. (Maki napre "Vintovačka")

turke rlat zvona oznani,
kredi Zagore vrh gor.
Ovčarje se partizani,
v hribe kladi voljati zbor.
/Naša četa v boj, boj,
naša četa v boj,
juriš nad Gostaro,
resen zmage si zapoj laj!

V našo zemljo vdre partizani,
plenijo, pustošijo.
Krvava zver nam gospodari
črne srajce, Gostaro.
/Naša četa v boj, boj,

Kdo prešteje mlado silo
naših bataljeron, čet.
naša vojska je kladi vo,
ki nam kuje novi svet.
Naša četa v boj, boj, ...

V bojih gonimo fašista
iz vasi slovenskih mest
Da bo domovina čista
jazbi partizanska pest.
Naša četa v boj, boj, ...

Kaj bo kajžar, kaj bo rutar
ali delavec, meščan.
Danes vsak je samo rutar,
vsak slovenski partizan.
Naša četa v boj, boj, ...
(Besedilo: Mitja Kubišič)

Tovariši!

Ali ni nobenega med vami, ki bi ali je doživljal
boj ali bil v kaki borbi z našim sovražnikom in našimi izda-
jalci? Daj te tovariši in tovarišice v temi te pero v roke in
pišite. Vem, da ima vsaki kaj zapisati, toraj porajžo.

Če ne boste dopisovali neko mogoč naš tednik izhajal,
ali nebi bilo škoda, da vrencha. Pišite marsikaj se bi lahko
opisalo kar bi drugače šlo v porabo. Ljudje ne ve sam dopis
sestavi ta naj opiše po svoje kako že mi tu poravnili in u-
redili, da bo prav. Le z besedo na dan.

Vodja oddelka: Katošek.

Vsebina:

1. Bojenu narodu: Josip Stritar
2. Boja pot na Koroško: Laidi, Kom.m. Stari trg.
3. Prvi partizani: Logina Kom.m. Stari trg.
4. Bina v partizanih: Peterček, Kom.m. Stari trg
5. Bolni čarta Albina; Laidi, Kom.m. Stari trg
6. Komandant Stanet: Ovetko Zagorski
7. V novo, svobodno, demokratično in federativno Jugoslavijo: Slavko
8. Adravnica: France Prešeren
9. Borba z Italijani in belimi v okolici Sela - Šumperk: Stanko telef. Kom.m. Stari trg
10. Belakrajina: Stanko telefoni st, Kom.m. Stari trg
11. Zapis drugoga tekmovalja edini o NOV in PO Slovenije: Slavko
12. Naša zeta v boj: Mitja Mbišč.

Dostavljeno:

Štabu VII. Korpusa, propagandni odsek
Kom. Notranjskega voj. področja
Kom. Dolenjskega voj. področja
Kom. Istrskega voj. področja
in vsem edini ozi Kom. Belokranjskega voj. področja.

Vodja odseka: Jatošek Slavko

